

thek str. 72 a násl.; Dr. Mayr, Lehrbuch des bürgerl. Rechtes 1922, I. svazek, 2. kniha str. 604, Dr. Ehrenzweig: System des öst. allg. Privatrechtes 1923, I. díl, druhá část str. 517, Dr. Emil Svoboda: O věcných právech k cizí věci. 1925 str. 48, Neumann, Kommentar zur E. O. 1928 str. 687 pozn. 59 c).

Čís. 8910.

Proti usnesení rekursního soudu o poplatcích notáře jako soudního komisaře v pozůstalostním řízení, není dovolací rekurs přípustným. V takovém případě se nelze zabývat ani otázkou, zda první soud, jsa soudem jen dožádaným, byl příslušným k upravení útrat notáře.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1929, R I 253/29.)

Rekursní soud zvýšil odměnu notáře jako soudního komisaře v pozůstalostním řízení.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs.

Důvody:

Předmětem dovolací stížnosti jest usnesení soudu rekursního, jímž byly na stížnost notáře jako soudního komisaře zvýšeny útraty upravené mu prvním soudem. Proti takovému rozhodnutí rekursního soudu jest podle druhého odstavce § 14 nesp. říz. v doslovu čl. X. novely ze dne 1. června 1914 čís. 118 ř. zák. další opravný prostředek nepřipustný. Že se tento zákonný předpis, vydaný za účelem úlevy soudům a zvláště nejvyššímu soudu, vztahuje také na útraty notáře jako soudního komisaře, plyne z toho, že zní zcela všeobecně a nerozeznává mezi jednotlivými druhy útrat, platí tedy o všech útratách, jichž zaplacení soud v nesporném řízení účastníkům ukládá. Pokud jde o otázku, zda byl první soud, jsa soudem jenom dožádaným, příslušným k upravení útrat notáře, jež pověřil provedením odhadu, či zda měl upravení jich vyhradit soudu pozůstalostnímu, jest i ona zasažena všeobecným ustanovením o nepřipustnosti dovolací stížnosti proti rozhodnutí o útratách, takže nemůže býti rovněž přezkoumávána. Dovolací rekurs jest v tomto směru nepřipustný také ještě z toho dalšího důvodu, že do usnesení prvního soudu, jímž si osobil právo, by sám určil poplatky svého soudního komisaře, nebyla podána stížnost uplatňující jeho nepřipustnost k upravení poplatků, takže v tomto směru vešlo jeho rozhodnutí již v moc práva.

Čís. 8911.

K vydobytí nároku na náhradu útrat, přisouzených po zahájení úpadku proti úpadci, nelze povolit exekuci proti úpadkové podstatě.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1929, R I 259/29.)